

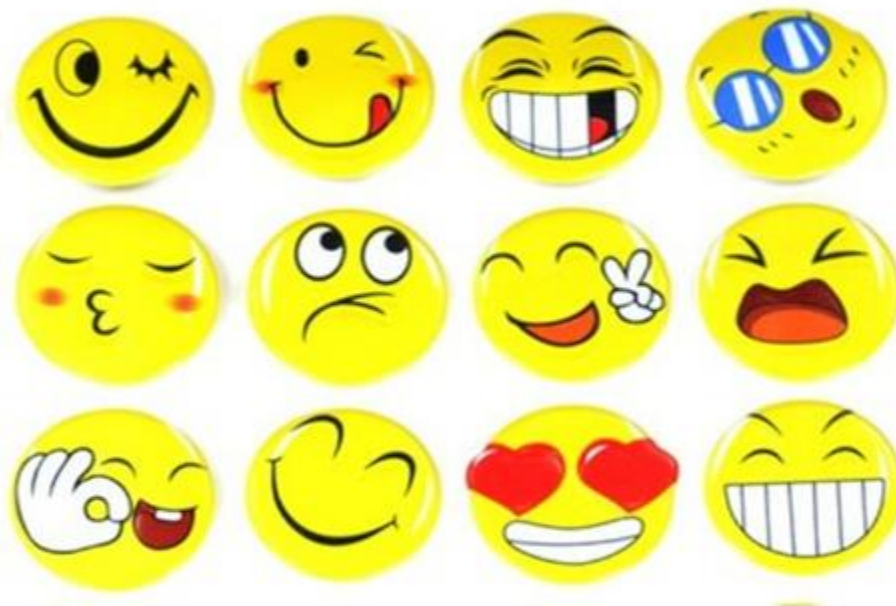
Dzień dobry Dzieci!
Zapraszamy do wspólnej zabawy oraz
skorzystania z naszych propozycji!

Zachęcamy Rodziców do wykorzystania zabaw opracowanych przez
MEN : www.govpl/web/zdalnelekcje/wiosna-00

TEMAT TYGODNIA: „WRAŻENIA I UCZUCIA” (18.05 – 22.05.2020)

18.05.2020 „Emocje – co to takiego”

1. **„Emocje”** – diagram, doskonalenie umiejętności głośkowania. Rodzic rysuje na dużym arkuszu papieru kratki. Dziecko rzuca kostką, a liczba, która wypadnie wskazuje numer zagadki. Rodzic czyta zagadkę – dziecko gdy odgadnie hasło, próbuje zapisać je na arkuszu w kratkach. Zabawę można urozmaicić o język angielski.
1. Służy do mierzenia czasu. Po angielsku *clock*.
2. Budynek, w którym mieszkamy. Po angielsku *house*.
3. Żółty owad w czarne paski. Po angielsku *bee*.
4. Następuje po dniu. Po angielsku *night*.
5. Polska to nasz... Po angielsku *country*.
6. Kolorowe do rysowania. Po angielsku *crayons*.

	Z	E	G	A	R	
D	O	M				
		O	S	A		
	N	O	C			
K	R	A	J			
	K	R	E	D	K	I

Rodzic pyta dziecko:

- *Jakie hasło powstało?*
- *Co ono oznacza?*
- *Czym są emocje?*
- *Jakie emocje znacie?*

3. **„Mapa myśli”** - Rodzic zapisuje na mapie myśli wszystkie nazwy emocji podane przez dzieci. Rodzic czyta wyrazy, a dzieci powtarzają. Dzieci wyodrębniają pierwszą i ostatnią głoskę w każdym wyrazie. (np. **RADOŚĆ**, **SMUTEK**, **PRZERAŻENIE**, **ZASKOCZENIE**, **ZAWSTYDZENIE**)
4. **„Zgadnij”** – odgadywanie emocji jedynie po mimice, opisywanie cech charakterystycznych. Dziecko odlicza 1... 2... 3..., *minę pokaż Ty!*, a Rodzic pokazuje jedną z emocji jedynie za pomocą mimiki. Dziecko odgadują jej nazwę. Następnie opisują, jak się ona objawia (np. radość: uśmiech, podniesione kąciki ust, dołeczki w policzkach; gniew: zmarszczone czoło i brwi, zaciśnięte usta itd.). Potem zamiana.

EMOCJE

5. **„Emocje na twarzy” – rozpoznawanie emocji po wyrazie twarzy, zabawa dydaktyczna z wykorzystaniem Karty Pracy 4 str. 19b.**
6. **„Miłe czy nie?”** – podział na emocje pozytywne i negatywne (miłe i niemiłe). Wypowiedź dziecka i zaznaczenie kolorem czarnym emocji niemiłych, a żółtym – miłych na mapie myśli stworzonej na początku zajęć.
7. **„Druga połówka” – utrwalenie nazw emocji oraz ich zapisu, praca z Karty Pracy 4 str. 19a** – doskonalenie zdolności grafomotorycznych, odwzorowywanie, rozwijanie umiejętności kontynuowania rytmu kilkuelementowego.
8. **„Moje emocje”** – malowanie farbami przy *Sonacie Księżycowej* L. van Beethovena (pędzlem lub palcami). Po zakończeniu pracy dziecko ogląda obraz i mówi jaki mu dzisiaj towarzyszył nastrój, gdy malował pracę.

Ludwig van Beethoven - Sonata Księżycowa

Link do strony: <https://www.youtube.com/watch?v=GOZJBVavAQA>

9. **„Podróż do krainy: złości, radości, smutku, strachu”** – zabawa dramowa. Dzieci przy muzyce naśladową gesty Rodzica. Gdy muzyka ucichnie, zatrzymują się w krainie złości, radości, smutku, strachu – przedstawiają mimiką, gestem różne uczucia i emocje (lub przed lustrem).

Nazwij po kolei emocje, które pokazują dzieci poniżej. Stań przed lustrem i przedstaw te same emocje.

10. Sygnalizator emocji. Składa się z kółek w kolorze żółtym, czerwonym, zielonym i niebieskim. Kolory możecie dobrać dowolnie, tak samo jak emocje jakie znajdują się na sygnalizatorze. Dzieci przypinają klamerkę do kółka, które wyrażało ich aktualny stan emocjonalny.

19.05.2020 „Jakie emocje przeżywają przedszkolaki”?

1. **„Przedszkolne emocje” – praca z Karty Pracy 4 str. 20b**, rozpoznawanie emocji innych na podstawie opowieści i ilustracji, dostrzeganie związków przyczynowo–skutkowych. Rodzic opowiada historyjkę na podstawie ilustracji z **Karty Pracy 4 str. 20b**, w każdym przypadku wypowiada zdanie: *Wtedy czuła....*. Zadaniem dziecka jest dokończenie zdania nazwą emocji. Następnie dziecko dopasowuje buźki z emocjami do rysunków.

2. **Zły humorek** – wysłuchanie wiersza Doroty Gellner, swobodne wypowiedzi dzieci.

D. Gellner "Zły humorek"

Jestem dzisiaj zła jak osa!
Złość mam w oczach i we włosach!
Złość wyłazi mi uszami
I rozmawiać nie chcę z wami!

A dlaczego?
Nie wiem sama
Nie wie tata, nie wie mama...

Tupię nogą, drzwiami trzaskam
I pod włos kocura głaskam.

Jak tupnęłam lewą nogą,
Nadepnęłam psu na ogon.
Nawet go nie przeprosiłam
Taka zła okropnie byłam.

Mysz wyrzała z mysiej nory:
Co to znowu za humory?
Zawołałam: - Moja sprawa!
Jesteś chyba zbyt ciekawa.
Potraściłam stół i krzesło,

co mam zrobić, by mi przeszło?!

Wyszłam z domu na podwórze,
Wpakowałam się w kałużę.
Widać, że mi złość nie służy,
Skoro wpadłam do kałuży.
Siedzę w błocie, patrzę wkoło,
Wcale nie jest mi wesoło...

Nagle co to?
Ktoś przystaje
Patrzcie! Rękę mi podaje!
To ktoś mały, tam ktoś duży -
Wyciągają mnie z kałuży.
Przyszedł pies i siadł koło mnie
Kocur się przytulił do mnie,
Mysz podała mi chusteczkę:
Pobrudziłaś się troszeczkę!
Widzę, że się pobrudziłam,
Ale za to złość zgubiłam
Pewnie w błocie gdzieś została.
Nie będę jej szukała!

Po przeczytaniu wiersza Rodzic zadaje dziecku pytania:

- Co czuła dziewczynka?
- Z jakiego powodu czuła gniew?
- Jak się zachowywała?
- Co znaczy być złym, a co złościć się / być zezłoszczonym?
- Czy to oznacza to samo?

Dorota Gellner - "Zły Humorek" (odc. 31). Czytankowo dla dzieci –film.

Link do strony: <https://www.youtube.com/watch?v=2ZiqVi5muTE>

3. **„Moje emocje”** – rozpoznawanie własnych emocji i podawanie ich nazw. Rodzic czyta dziecku zdania opisujące różne zdarzenia. Dziecko mówi, jakie emocje poczułoby w takiej sytuacji. (Rodzic podkreśla, że chodzi o ich emocje i że każdy ma prawo czuć coś innego, nie ma jednej dobrej odpowiedzi).

Przykładowe zdania:

1. Ktoś zepsuł moją zabawkę.
2. Mama mnie pochwaliła.
3. Idę do dentysty.
4. Biegnie do mnie duży pies.
5. Mam dziś urodziny.
6. Przyjechała ciocia, której dawno nie widziałem / widziałam.
7. Pierwszy raz jadę na wycieczkę bez rodziców.
8. Wylał mi się sok.
9. Dostałem / dostałam prezent od kolegi bez okazji.
10. Występuję na przedstawieniu z okazji Dnia Matki.
11. Jestem na placu zabaw, gdzie jest mnóstwo dzieci, których nie znam. •

4. **„Chmurka”** – praca plastyczna techniką kolażu. Dzieci rysują swoją małą postać na dole strony oraz dwie chmurki – w jednej rysują i wklejają rzeczy / sytuacje, które sprawiają że: są radosne, a w drugiej te, które wywołują w nich smutek.

Potrzebne będą:

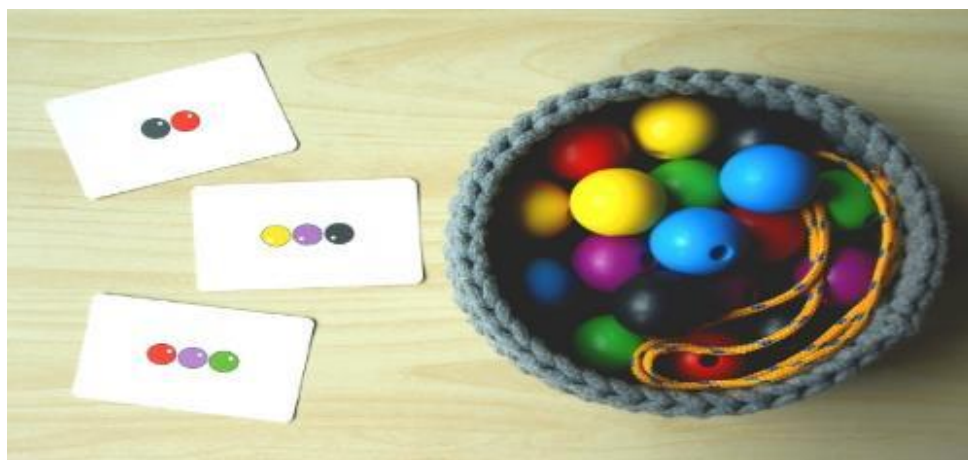
- kartki;
- kredki;
- kolorowe czasopisma.

5. **Praca z Karty Pracy 4 str. 20a** – doskonalenie umiejętności nazywania uczuć, rozwój zdolności grafomotorycznych i kreatywności, budowanie wypowiedzi.
6. **„Figurki”** – dzieci biegają po pokoju w rytm dowolnej muzyki. Gdy muzyka zostanie zatrzymana, Rodzic mówi: *Figurki, figurki zamieńcie się w...* (tutaj pada nazwa przedmiotu, zwierzęcia lub rośliny np. drzewo, smoka, kota, węża, małpkę) Rodzic liczy głośno do trzech i dzieci muszą zastygnąć bez ruchu w pozie wymienionej postaci.
7. **„Teatr uczuć”** – zabawa w uzewnętrznianie uczuć (strach, gniew, zdenerwowanie, czułość, obojętność, smutek, wesołość) w sposób pantomimiczny. Rodzic przedstawia uczucie, a dzieci zgadują. Potem następuje zamiana ról.
8. **„Lustro”** – zabawa w parach (Rodzic – dziecko) Jedno dziecko jest lustrem i jego zadaniem jest wierne kopiowanie każdego ruchu partnera. Po kilku minutach następuje zamiana ról.
9. **„Kraina radości”** – dzieci słuchają muzyki i wykonują masaż na plecach rodzeństwa/rodzica rysując spirale, figury geometryczne i inne kształty jednym palcem, kilkoma palcami albo całą dłonią. Następnie dzieci w parach siedzą po turecku naprzeciw siebie i wymyślają wspólny taniec dłoni do utworu, porozumiewając się ze sobą bez słów.

10. Bajka dla dzieci o emocjach

Link do strony: <https://www.youtube.com/watch?v=TeLK9ZBUsDs>

11. **Zabawy manipulacyjne** – przewlekania lub nawlekanie koralików na sznureczki.

20.05.2020 „Skąd się biorą łzy”?

1. **„Poprawiacz nastroju”** – praca techniczna z wykorzystaniem różnorodnych materiałów. Na stoliku leżą kolorowe kartki z bloku technicznego oraz różnorodne materiały, np. rolki po papierze toaletowym, słomki, patyki, brokat, farby, plastelina, kleje, kawałki krepiny, skrawki materiałów. Zadaniem dziecka jest stworzenie czegoś, co poprawia humor. Rodzic nie określa, że musi to być praca płaska albo przestrzenna, czy ma to być maszyna, czy czarodziejski przedmiot – panuje dowolność. Zadanie rozbudza twórcze myślenie i kreatywność. Dziecko prezentują swoje pomysły na forum i opowiadają, w jaki sposób polepszają one humor.

Potrzebne będą:

- kartki z bloku technicznego;
- rolki po papierze toaletowym;
- słomki, patyki, brokat, farby, plastelina, kleje, kawałki krepiny, skrawki materiałów itp.

2. **„Gdy mi smutno, gdy mi źle”– giełda pomysłów.** Dziecko dzieli się pomysłami, co można zrobić, gdy jest się smutnym.
3. **„Ciasteczka”** – wspólne pieczenie lekarstwa na smutki, ciasteczek owsianych według dowolnego przepisu (**pod opieką Rodzica**).

Przygotuj:

Wersja 1 podstawowa dwuskładnikowa

- 1 banan
- ok 1 szkl płatków owsianych (w zależności od wielkości banana)

Wersja 2

- garść rodzynek

Wersja 3

- rodzyнки i 2/3 filiżanki owocowego musu (np. zmiksowane truskawki, jabłka)

Jak?

1. Rozgrzej piekarnik do **180 C** na termoobiegu.
2. Rozgnieć banana widelcem.
3. Wsyp płatki i mieszaj widelcem lub ręką. Ręką będzie szybciej ☐
4. Dodaj garść rodzynek niesiarkowanych (lub wcześniej wymocz rodzynki siarkowane na min 2h w wodzie) i opcjonalnie mus owocowy. Jeśli masa będzie za rzadka dosyp płatków.
5. Jeśli chcesz otrzymać ciasteczka o ładnym kształcie, użyj silikonowej formy do muffinek. Ja użyłam standardowej na 12 średnich muffin. Nabierz masę łyżeczką i ugnieć na dnie foremek. *Jeśli takiej formy nie posiadasz możesz wykladać je bezpośrednio na lekko natuszczony papier ale ciastka muszą być zwarte co może się nie udać bez foremek...*
6. Piecz przez **10 min**. Powstrzymaj się i zostaw je chwilę w foremkach ☐

SMACZNEGO ☺

4. **„Matematyczne dylematy”** – dzielenie po ileś, dzielenie po równo. Rodzic rozkłada przed sobą stos kół z kolorowego papieru – wyjaśnia, że to ciasteczka, które się pieką. Prosi dziecko, by rozdało sprawiedliwie ciasteczka. Okazuje się, że jest więcej niż po jednym dla każdego, ale mniej niż po dwa. Dziecko próbuje rozwiązać sytuację problemową. (Uwaga! Jest wiele rozwiązań – rozdać tylko po jednym, znaleźć jakiś klucz, komu dać dwa, podzielić część ciastek na pół itd.).

5. **„Co się ze mną dzieje?”** – próba odpowiedzi na pytanie, co się dzieje w naszym organizmie, gdy jest nam smutno. Dziecko próbują określić, co się dzieje z ich ciałem. Mówią np. *Czuję coś w gardle, Jest mi zimno / gorąco, trzęsę się, trzęsie mi się broda, płyną mi łzy, pojawia się katar.*
6. **„Łzy”** – swobodne wypowiedzi dziecka na temat tego, po co są łzy i skąd się biorą.

Informacja dla Rodzica: *Łzy to substancja nawilżająca i oczyszczająca, która chroni oko przed zarazkami. Łzy składają się głównie z wody, niewielkiej ilości soli oraz substancji bakteriobójczych. Bez niej nos czy gałki oczne stałyby się łatwym wejściem do naszego organizmu dla groźnych bakterii. Nad oczami znajdują się dwa gruczoły, które nieustannie produkują łzy. Stamtąd łzy spływają kanalikami, a ich nadmiar jest odprowadzany do nosa. Dlatego gdy płaczemy, musimy wydmuchać nos. Gdy oko zostaje podrażnione, łez jest tak dużo, że kanaliki nie nadążają ich odprowadzać. Oczy łzawią, na co nie mamy żadnego wpływu. Więcej łez jest produkowanych również wtedy, gdy przeżywamy silne emocje, np. smutek, radość. Łzy pojawiają się na skutek tego, co czujemy, albo są wynikiem naszych myśli czy wspomnień. Płacz jest nam czasem bardzo potrzebny, działa pozytywnie na organizm: obniża ciśnienie krwi, dotlenia mózg, powoduje spadek napięcia emocjonalnego. Niektórzy uważają płacz za oznakę słabości, inni doceniają wrażliwość płaczących. Niewątpliwie jednak płacz jest naturalną reakcją naszego organizmu.*

7. **„Chłopaki nie płaczą”** – przełamywanie stereotypów, próba wyjaśnienia, skąd się wzięło takie powiedzenie i czy jest prawdziwe, rozmowa.
8. **Propozycja piosenki: „Nasze emocje”**. Link do strony:
<https://www.youtube.com/watch?v=kRJFN6V7TB>
9. **„Co to znaczy?” – zabawy językowe**. Rodzic układa tyle klocków, ile słów ma dany związek frazeologiczny (jeden klocek innego koloru, np. niebieski, określa słowo łza). Rodzic wypowiada związek frazeologiczny, a zadaniem dzieci jest użycie słowa łza w odpowiedniej formie, np. czysty jak łza, krokodyle łzy, łzy jak groch, śmiać się do łez, śmiać się przez łzy, tonąć we łzach, wyciskacz łez.

21.05.2020 „Jak radzić sobie z emocjami”?

1. „Strach ma wielkie oczy” – rozmowa i próba wyjaśnienia, co oznacza to powiedzenie.

2. Rodzik czyta wiersz „Czarna jama” Joanny Papuzińskiej.

Czarna jama

Joanna Papuzińska

Nie wie tata ani mama,
że jest w domu czarna jama...
Czarna, czarna, czarna dziura
bardzo
straszna i ponura.
Gdy w pokoju jestem sam
lub gdy w nocy się obudzę,
to się boję spojrzeć tam.
Tam jest chyba mokro, ślisko
jakby przeszło ślimaczysko...
Musi żyć tam wstrętne zwierzę,
co ma skołtunione pierze,
i do łóżka mi się wepchnie!
To jest gęba rozdziawiona,
wilczym zębem obrębiona,
coś w niej skrzeknie, chrypnie, wrzaśnie
i ta gęba się zatrzaśnie...
Łaaa!
Ojej, tato, ojej, mamo,
uratujcie mnie przed jamą!
Nie zamykaj, mamo, drzwi,
bo jest bardzo straszno mi.
A w dodatku

w tamtej jamie
coś tak jakby mruga na mnie,
że mam przyjść...
Może tkwi tam mała bieda,
która rady sobie nie da?
Którą trzeba poratować?
Może leżą skarby skrzacie?
Więc podczołgam się jak kot.
Ja – odważny, ja – zuchwalec
wetknę w jamę jeden palec.
I wetknąłem aż po gardło,
ale nic mnie nie pożarło.
Więc za palcem wlałem cały.
Wlałem cały!
No i już.
Jaki tu mięciutki kurz...
Chyba będę miał tu dom.
Chyba to jest pyszna nora,
nie za duża, lecz dość spora.
Latareczkę małą mam.
Nie ma
w domu
żadnych jam!

Po przeczytaniu dzieciom wiersza Rodzic zadaje pytania:

- Co czuł chłopiec i dlaczego?
- Czego się bał?
- O co prosił rodziców?
- Jak się zakończył wiersz?
- Co się stało?
- Jaki znalazł sposób na pozbycie się lęku?
- Co mu pomogło?
- Dlaczego boimy się ciemności?

3. **„Jak oswoić ciemność?”** – burza mózgów. Dzieci i rodzice dzielą się swoimi pomysłami.

4. **„Mój strach” – praca plastyczna.** Dziecko rysują węglem na białej kartce lub białą kredą na ciemnej to, czego się boją. Następnie prezentuje swoją pracę. Po prezentacji podaje propozycje, jak dany lęk można pokonać. **Potrzebne będą:**

- węgiel lub kreda;
- biała lub czarna kartka.

5. **Złość** – rozmowa na podstawie opowiadania Renaty Piątkowskiej pod tym samym tytułem zadaje dzieciom pytania: *Jak poznać, że ktoś jest rozzłoszczony? Jak wtedy wygląda? Co robi? Kiedy czujemy się rozzłoszczeni?*

Rodzic czyta opowiadanie Renaty Piątkowskiej do słów: „– Igor, widzę, że jesteś bardzo zły, poradzę ci coś”. W tym momencie przerywa i pyta dzieci, jaką radę mogła dać Igorowi pani? – burza mózgów.

Na końcu Rodzic czyta resztę opowiadania.

Złość

Renata Piątkowska

Jak ja lubię, kiedy do przedszkola przychodzi nowe dziecko. Od razu robi się zamieszanie. Taki nowy nie chce się z nami bawić, tylko ciągle płacze, a nasza pani musi poświęcać mu dużo czasu, zamiast bawić się z nami. Nie inaczej było z Igozem. Już w szatni za nic nie chciał rozstać się z mamą. Złościł się, kiedy zdejmowała mu kurtkę i ciągle powtarzał:

– Ja chcę do domu!

Dopiero kiedy nasza pani wzięła go na ręce i zaniósła do sali, jego mamie udało się wyjść. Igor nie chciał z nikim się bawić, usiadł na parapecie i wypatrywał przez okno, czy nie nadchodzi jego mama. Kiedy przed obiadem pani poprosiła nas o umycie rąk i wszyscy pognali do łazienki, Igor nie ruszył się z miejsca. Powiedział, że ręce myje tylko w domu. Właściwie to nie musiał myć tych rąk, bo obiadu i tak nie zjadł.

– To nie jest taki obiad jak u mnie w domu – powiedział i odsunął talerz.

Ale najgorzej było, gdy stało się jasne, że Igor musi iść do toalety. Pani zachęcała go, żeby się pospieszył, póki nie jest za późno. Wtedy Igor, przestępując z nogi na nogę, powiedział:

– Nie mogę.

– Dlaczego nie możesz? – zdziwiła się pani.

– Bo tu nie ma mamy, a ona zawsze mnie chwali, kiedy skończę – wyjaśnił Igor i widać było, że jest u kresu wytrzymałości.

– Wiesz co, Igor? Nie ma innego wyjścia, musisz iść do toalety, a potem pochwal się sam – poradziła pani.

Igor popatrzył na nią zdziwiony, ale nie protestował, kiedy pani wzięła go za rękę i zaprowadziła do toalety. Po chwili zza zamkniętych drzwi rozległ się okrzyk zachwyty i głos Igora: – Wspaniale, mądry chłopczyk. Brawo, Igorcu.

Po obiedzie pani przeczytała nam bajkę o Tomciu Paluchu. Bardzo podobały nam się przygody Tomcia, ale Igor nagle wybuchnął płaczem. Dopiero po chwili, gdy pani udało się go uspokoić, Igor powiedział z pretensją w głosie:

– Dlaczego taka ładna bajka jest o Tomku, a nie o Igorze Paluchu? To niesprawiedliwe!

Wtedy dzieci zaczęły się śmiać z Igora.

– To może nie powinno być bajki o Calineczce, tylko o Igoreczku? – wyśmiewał się Patryk.

– Albo o Igorku i siedmiu krasnoludkach – wołała Kasia. Wszyscy przekreślali różne tytuły bajek i śmiali się do łez. Igor rozżołościł się na dobre, krzyczał na dzieci, tupał i robił straszne miny. – Dzieci, dość tych żartów. Proszę o spokój – pani powiedziała to takim tonem, że na sali od razy zrobiło się cicho.

– Igor, widzę, że jesteś bardzo zły. Poradzę ci coś. *W tym momencie przerywamy czytanie i pytamy dzieci, jaką radę mogła dać Igorowi pani? – burza mózgów.*

Wyrzuć tę swoją złość do kosza. Po co ci ona? Ja też jestem zła, że tak hałasujecie i zobacz, co zrobię – powiedziała pani.

Potem podeszła do kosza i pokazała, że strząsa tam coś ze swoich rąk. Wreszcie usiadła na miejsce i z błogim uśmiechem usiadła na krześle.

– O, jak teraz dobrze – powiedziała miłym głosem.

Igor niepewnie podszedł do kosza i zajrzał do niego. Stojąc nad koszem, wykonał taki ruch, jakby wrzucał tam papierek. Gdy skończył, usiadł obok pani, a ona poczęstowała go cukierkiem. Wszystkim dzieciom się to spodobało. Pani poprosiła, żeby każdy z nas, gdy poczuje się, że jest bardzo zły, szybko wrzucił swoją złość.

To świetny pomysł, nie mogę się już doczekać, kiedy będę zły – pomyślałem. Tego dnia jak zwykle mama odebrała mnie z przedszkola i spacerkiem poszliśmy na przystanek tramwajowy. Tam zobaczyłem parę młodych ludzi, którzy kłócili się ze sobą. Rozmawiali tak głośno, że wszyscy czekający na tramwaj zaczęli im się przyglądać. Chłopak mówił coś ze złością, a dziewczyna, potrząsając nerwowo głową, odwróciła się do niego plecami. Zanim mama zdążyła złapać mnie za rękę, podszedłem do tej pary i powiedziałem:

– Wyrzucicie swoją złość do kosza, który tu stoi, bo kłócić się jest brzydko. Popatrzyli na mnie zdumieni, więc dodałem:

— Tak się robi, naprawdę. Nasz kolega w przedszkolu tak zrobił i potem przez resztę dnia już nie płakał z nikim się nie kłócił.

Młodzi ludzie uśmiechnęli się, potem chłopak objął dziewczynę i nie czekając na tramwaj, poszli powoli przed siebie.

— Ojej! To działa! – krzyknąłem zachwycony.

6. „Dobre i złe” – klasyfikowanie sposobów radzenia sobie ze złością na dobre i złe. Rodzic odczytuje pomysły dziecko ustala, czy dane rozwiązanie jest pozytywne, czy negatywne.

Przykładowe propozycje:

— Mówię brzydkie słowa.

— Szczypię kogoś.

— Rzucam zabawkami.

— Uderzam sam / sama siebie.

— Czytam na osobności.

— Układam puzzle.

- Pcham ścianę.
- Maluję gniew, gniotę kartkę, rwę i zapominam.
- Zamykam oczy i liczę do 10.
- Tańczę lub biegam.
- Tupię jak słoń.
- Przytulam misia.
- Rozmawiam z panią nauczycielką.

7. **Propozycja piosenki „Psie smutki”**. Link do strony:

<https://www.youtube.com/watch?v=PiWly7xSwYM>

8. **Praca z Karty Pracy 4 str. 21a** – doskonalenie umiejętności dostrzegania pozytywnych i negatywnych sposobów wyrażania uczuć, rozwijanie zdolności grafomotorycznych.

9. **„Gniew” blok zajęć o emocjach**. Zachęcamy dzieci do wysłuchania i analizy treści wiersza Doroty Niemiec pt. „*Gniew Gniewka*”

„*Gniew Gniewka*” Dominika Niemiec

Spytał raz Gniewko mamę, jak to bywa z gniewem,
 a mama mu odpowiedziała zwyczajnie: – Synku, sama nie wiem.
 – Jak to? – rozwrzeszczał się Gniewko. – Ja ci wcale nie wierzę!
 I ze złości zaraz potłukę wszystkie talerze!
 Mama cierpliwie tłumaczy: – Tylko spokój nas może uratować,
 a talerze zamiast tłuc, pomóż mi do szafki schować.
 Uspokój się, bardzo cię proszę, a tak się stanie być może,
 że twój gniew, jak się pojawił, tak zniknie, uśmiech ci w tym dopomoże.
 Czas zmienić tę minę gniewną, marsowy grymas zdjąć z twarzy.
 Niech „gniew” się schowa w twym imieniu, bo mi się spokój marzy.

Po przeczytaniu wiersza Rodzic zadaje dzieciom pytania:

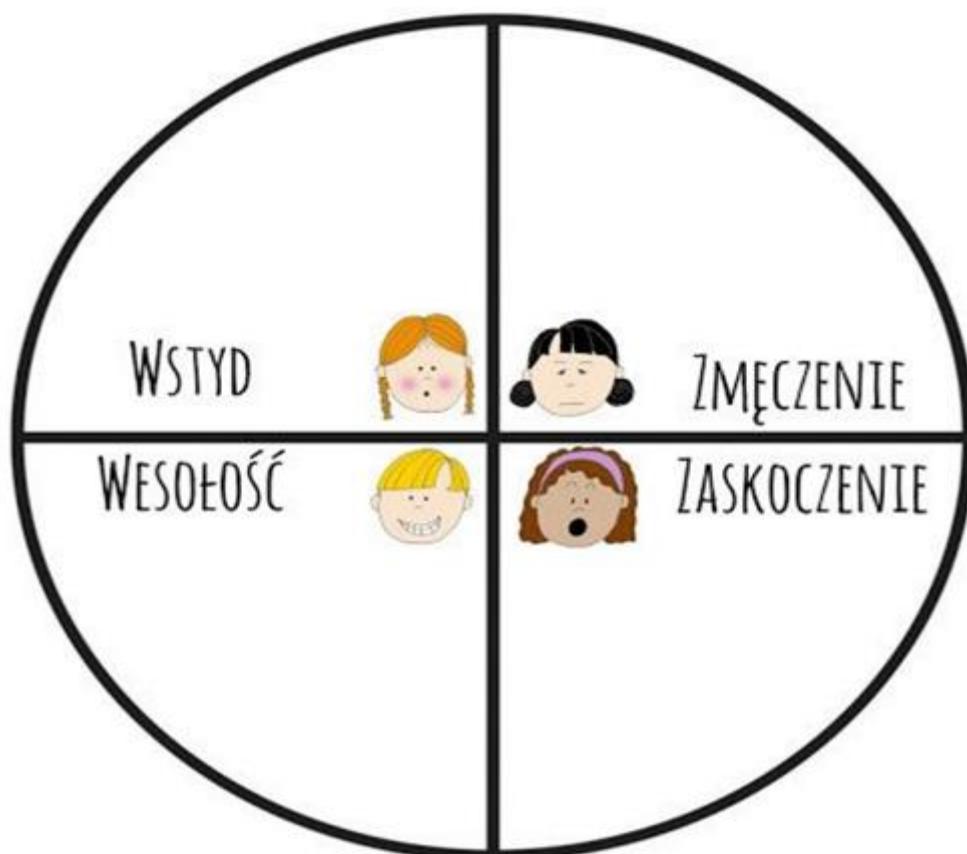
- Kto był bohaterem wiersza?
- O co Gniewko spytał mamę?
- Jak czuł się Gniewko, gdy usłyszał odpowiedź mamy?
- Jak zareagowała mama na gniew synka?
- Jak wyglądał Gniewko, gdy czuł gniew?
- Co miało pomóc Gniewkowi?
- Gdzie miał się schować jego gniew?
- O czym marzyła mama? •

10. **„Kiedy czujesz gniew?”** – rozmowa. Rodzic pyta dziecko, kiedy odczuwają gniew, jak sobie z nim radzi.

11. **„Zagniewana mina”** – rysowanie kredkami. Zadaniem dzieci jest narysowanie zagniewanej miny, którą miał Gniewko, gdy się zezłościł. Następnie rysują wizerunek spokojnego, uśmiechniętego Gniewka.

3. **„Empatia” – wyjaśnienie pojęcia.** Dziecko wspólnie z Rodzicem odczytuje pionowe hasło. Próbują wyjaśnić, co to słowo oznacza. W razie problemu Rodzic wyjaśnia, że jest to umiejętność zauważenia, rozpoznania i współodczuwania emocji drugiej osoby, np. jest nam smutno, bo komuś przydarzyło się coś smutnego.
4. **„Jak mogę pomóc?”** – zabawa dydaktyczna, rozbudzanie empatii. Rodzic zadaje pytanie, a dziecko wymyślając różne sytuacje i stany emocjonalne, np. *Co można powiedzieć osobie, która....?*
 ...zgubiła ulubioną lalkę.
 ...płacze, bo tęskni za mamą.
 ...boi się wystąpić w przedstawieniu.
 ...złości się, bo nie udał jej się rysunek.
 ...wstydzi się, bo ubrudziła sobie ubranie.
5. **„Album emocji”** – jako podsumowanie tygodnia dziecko wykonują album z wykorzystaniem gazet. Dz. dostaje dwie kartki A4. Składa je na pół wzdłuż szerszej krawędzi. Na pierwszej stronie podpisuje się swoim imieniem (może również napisać / przekopiarować tytuł „Album”, „Emocje” lub „Album emocji”). Na kolejnych stronach dz. przykleja twarze wydarte z gazet i przerabia je tak (dorysowując, kolorując), by przedstawiały podstawowe emocje.
6. **„Komiks” – praca z Karta Pracy 4 str. 21b, ćwiczenia w czytaniu.**

ZASTANÓW SIĘ I NARYSUJ, KIEDY CZUJESZ WYMIENIONE EMOCJE.

POŁĄCZ TWARZE DZIECI Z ODPOWIEDNIMI EMOTIKONAMI.

KALAMBURY

radosny

zdenerwowany

spokojny

przygnębiony

zła

zawstydzona

przestraszona

zazdrosna

zmartwiona

Tabelka na serduszka

<i>18.05.2020</i>	<i>19.05.2020</i>	<i>20.05.2020</i>
<i>21.05.2020</i>	<i>22.05.2020</i>	

Serdeczne pozdrowienia dla kochanych dzieci z grupy VI 😊😊

OPRACOWAŁY : mgr Agnieszka Zając

mgr Iwona Szwarc

GRUPA VI ELFY